

Zagreb g. d.
Печатана чистна у боловом.

Дјаково, 1. маја 1936.

Число 18. (548).

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Најважнији вести.

Минист. Кожул у Керестуре.

В један 26. априла нашивел назив министер будовљао др. Марко Кожул Руски Керестур и био сердечно приветстван од целог националног народа у Нар. Дому. (Обширијаше пишеме у дописку).

Умар египетски краљ.

У Каиру ујутру 28. априла египетски краљ Фуад Хоровал бара кратко. Иого наследник изашао је Фарук I. Египет је под протекторатом Англије.

Криза австр. влади.

У Австрији настал неспоразум међу двома вождима: Сушником, који је председник и Старгембергом, који стоји на челу национално-демократске организације "Гайднер", који је бара монархију.

Афера друштва „Феникс“.

Друштво за осигуруване „Феникс“, које је постале и ровишарене тиме у Југославији, а главни центар је у Бечу, тих дана скоро банкротовало. „Феникс“ је тримал да најмоћније друштво за осигуруване у Европи, које мало снападало капија. А тиме то инверзија главног директора „Феникса“ Берлинера (Жида) преснило је, да тих каситалах не је, а да је већ ујутру стана, друштво подигнувало већ новине, већ већим вождима социјалистима, гитлеровцима и другим а и самим австр. министрима.

Новини у Југославији.

У Југославији је 43 дневни новини, од тих је 3 отворено христијанска, и то два словеначка, а један хрватски. Отворено непријатељска проци катол. вери и цркви су 6 дневни новини. Шијцијијији дневници другују је сваки десети у 400.000 примерења, а од тога 250.000 односно на процихристијанске новине. — Тимакових новинах је у Југославији 335, од тих је 37 христијанска. — Кад велика већина южних безбожника већ не чуди, же народ особено у варошама тако погубиши.

Большевици пре прека миру.

Већ штетово новини нашу, же до ти не буде мир, док большевици не буду виручени вост Собора Народог и док држави не претартимо њицији авијији у большев. државу. Наши новини то више заглашавали.

Треба нам учитељима!

Гната читаме у новинах, кадајо учитељи у највећим црквама по два три роки па кадајо чекају на место. Држава им не може замесити, бо је вратах место.

Тако спавају стога школице у највећим државама, где таче школи и учитељи. Алија кад патриме на наше руске школе, већ видимо, же док србски и хрватски учитељи чекају на места, највећи школи чекају на нашим руским учитељима. Кад би заме већаји 15 жадних учитељи, за школе би било места на нашим школама у Бачкој и Срему. Цо је смутњије, за 5 роки од тих нашим учитељима, коги ступају на нашим школама, ајију десет 15 пешака, вији бију питац премештај до варошама, где би могли школовац своје деца. Преја окружнога труда за нашу учитељску младеж тоги је места чекају подноји, бо за тимаје је вији једнога авариснога учитеља прес места и једнога школара у учитељским школама. Лако држава имаје персе замесна школа, акоја жеји. Ипак и вони достају места, бо не имају школе. Алија не имају десет ајију школарима.

Учитељске службе имају такоје, же би је од њих учинио смешац, кад Сербија и Хрвати давају свакој деце до учитељских школа по пријатији, же акојо, же јеји десетинко добивају место.

Јака такују причији, же наша школаје не имају да учитељске школе, тоги ће лакоје државе по снажијим школама добијају место, легчейне је по снажијим школама.

Лако же их обесива то, же читају по новинах, же јеји највећи учитељи прес места, по јеји обезважу, же и вони тако обезважују учитељске школе. Меджим гим овоје тако думамо, же је појавају наша школска обставина, котри су цјелим људима, же и при Србима и Хрватима. Ми јакоји имамо дајују јеји уји спомију прес дојничких учитеља, а јеји наша вадали, дају јакоје право на нашу школу, лако да имају учитељи.

Наш народ бистроје разуму, бо имајује чинеје већим школама, котри аварисле највећим школама, же јеји служба тога, же време школама и десет телајо других (дојничких, адвокатских и ветеринарских) већији служби по варошама (судија, адвокат, професоре, официри и други) дешавају од својога народу.

Јакоје прескоје аварисле школе сједије највеће вазнија ту нашему народу. Алија и је јеји десет. А учитељи, котри добијају место по скончаној предијеји такоји, не јакојо, же јеји видеју ајију близако, жејо би јакоје грејали. Цо је тије будућији јеји би јеји оставију цјелим школама прес својих учитеља. Кад би јеји малији доводије чинеје учитеља и школама,

цјалком би јеји пыњак стајају у простијим и скончаним објектима јеји тимаје стойме.

У Годинији и другим државама не оставају једно талантлије дјечко дома, алија неји десет школују већ не видији, жеји су пабијијији Талантлије дјечко то јеји народни капитал. Породични друштва па и сама држава помагају там школовање талантлијих дјечака.

Папеји, же јеји меджи падним десетима у Јосипији, Риту и најаки по Сриме, где наје варош растрешени, не јакоје добре и спојијији дјечак. Алија кадо го пренесају, жеји тимаје стакомога начијаја ајију учитеља? Лако је јакији дјечински таленти у Керестуре, жеји на једнога учитеља пријаде тврдка и 90 десет, а по два роки сједи ма и 140! Кадајо наје варош јакоје мајај у јединији свога установају учитељима и школама јеји ширкојијији, цирисентој, учитељима представају и си.

Кад културни народи мерјују, же јеји једни способнији дјечко по страдаји, кадајо би јеји имају стварају на школовање талантлијих дјечака!

Ми жеји а десет да десетима у просвети. Надије заслаје адвјејији дјакоји динар на коризи, за календар и за друкчији. Једији пакијији човјек појавију јакији прасни кантаки на школовање богословија. Шумка би било, кад би јеји пакијији у нашим каријаре и тимајији дјечак, котраја поведају: „римиконујују једнога учитеља“.

Кад бије будаје кавиталу за школовање способнијих дјечака, представијији тогије дјечијеји капитали; препадији будућији варошама предијаји. Маме просветије друштво, пакијији, задружи, пакијији хори и дјакстански друштви. Треба јеји ствараји, дајеји друштвује дајеји јакоје дајеји једнога вароша.

Школовање најакијији дјечаки по аријонијији најакијији другији просветитељији работији јакоје јакоје будаје перса брија!

Товариство „Прогрес“ у Львове.

Тога јакоје у нашим новинах већији разм спомињали са львовског „Прогреса“, изјахају дјечакијији варошама ли јакоје народи и тимаје добра варош ујеји зребело, жеји пакијији не десији о њим пакијији людима гуторији, дајеји вејкојији зајаклад, жеји пакијији народи у Галицији гареји до Прогреса да јеји и ми такоје збогајији пакијији у нашим „Прогресима“ и у нашим читалиштима. За јакијији промоцијији дјакујеји јакоје историјијији друштва.

Ровијији „Прогреси“ у Львове.

Львовску „Прогреситу“ року 1868. основалаји и у перших попатијијији најакијији пакијији — а

помагаю найвецей и наїх — нашо священици недно з пешилеку нашо народку интелигенцію. У тих часах наша интелигенція пакаль і була тімай а народом, їїшівала не простої народу і да не міши за свой народ даю робіж, да ж міній свой народ проповідували, проглядіша ще венгриза нашої рускої інтелігенції за Москільськ, бо Москів мали свою державу і були віщаю пригнани. Лем жалі часів інтелигенції тімай з народом і то була народна інтелигенція "народовиці", а гентіх інтелігенціях, котрі с'її барія сличай нашим бесславіи і чесці починним батоганом, возвели "кадали".

І так гареточка тих народовиців; медії хотіли бути нашо священици: Ступницький, Заківський, Данил Ганчукевич, Качала, Др. Огоповський, Стефанович і други, увидівле же треба основація дружтво за просвіщення і подвиговання нашого народу. И основали то 1868. року у Львове жалі жу красне меню "Товариство Просвіти".

У перших роках своєї діяльності видали "Просвіта" кінкочи-читаки за народ, висладкало во вартоюх "бурск" то вет цонка таке як семінари за наших поколях, то виїх до гимназій, виїх закладала бібліотеки і видавала школски книжки.

Просвітна і гаудіонська робота.

Од 1870. року почина Просвіта закладає свою читальні по валадах. И то остава до поїзда важливішої єї роботи. Просвіта не дем читальні закладає, але стара ще ціле време за піх, помага її у роботі, посила своїх контролорів, да вони видає як читальні робій да им зважаю поради, а все видана книжки і часописи прикладни баш за читальні.

Да подавши народ і у гаудіонське осіювали Просвіта свою гаудіонську секцію, котра робила у яким краю проханів за основуванням гаудіонських дружтв. И так зос тей гаудіонській секції виїханій членів економічні дружтва як "Сильський Господар", Слов наших кооперативів, "Маслосоюз" і други. Зос Просвіти виїхала книж в "Рідна Нікола" о котрій будзем пирено писати, а котра юсюко отримув чиселки нашо штедрії і народні пісні.

Наслуги "Просвіти".

Уобще нет у Галичині які єщо важливішого дружтва, котре би не виїхало зос Просвіти. И прето в подорожнім превіом воля

ше львівська "Просвіта" матка організованого народного життя у Галичині. Же існує нашо браца у Галичині стоп у просвіти доско високо, же їх цілі живот так організовани, же жалі єшо у кождім нації свою читальню, кооперативу, гаудіонське друкарство "Сильський Господар", "Рідна Нікола", місцеву місцеву організацію "Маслосоюз", хотри жажди рок приємніс на малюин хасиу нашим народом, же Індіан сієкаю зос наших валадах, бо інспекції народ не іде до карчмох і купує лем у своїх кооперативах і у своїх руских тарбоцах, же на остатку наш народ має таку моїну народну свідомості і так єшо добре тімай у борбі з Польшаками — за шико то наявістю послуги жа баш "Товариство Просвіти".

У відущим числу написемо о терашнім стану єї діяльності.

ШИД.

На другій дзвіні Великій Ної давал наш Спорт Клуб "Своя" шумку представу "Бог своїх не зохаба" од І. Магієвича, я у котрій брався своїй ролі в то:

Яко, спірозвантин патріарх Андрій Колут; Румен, Яковов, чувар камілах Янко Ждинськ; Симеон, син Яковов, чувар статку Янко Загорянськ; Левий, син Яковов, чувар статку Митро Червінськ; Юда, син Яковов, чувар статку Симеон Тачя; Дан, син Яковов, пастир овців Йосиф Ждинськ; Нефталій, син Яковов, пастир овців Влада Даєчо; Гад, син Яковов, чувар баричаток Влада Перунськ; Асур, син Яковов, чувар баричаток Еміль Торма; Кахил, син Яковов, чувар ослюх Влада Мікіони; Закулов, син Яковов, чувар ослюх Нікола Мікіони; Осаф, праймінін син Яковов, Йонін Дороказі; Непримін, праймінін син Яковов, Михаїл Ждинськ; Іеронім тарговець мадінські, Михаїл "Лабон"; Други тарговець мадінські, Михаїл Дудан; Фаркош, церквицькі, Осіїв Наль; Пугифар, надлітратув Фаранковій стражі М. Дудан; Петрофран, членар Фаранков, М. Дудан; Котова за Фаранковам

Вельми вборітк на й інших творах гаудіонських руско-українських письменників у Югославії: поширені нашому Пресві. Владимири. — Ноевіт Іабра Костельника, Матея Вініа, Янка Фейєн. Примінки: Іабра Костельника, Михаїла Ковача, Спіля, Сілакона, Макс. Бутан, Осіфа Костельника і От. Ковач.

Кількість друковані на фінні паперу, 202 боки кринині опрацьова у наших народних барвах. Кажда руска книга мушаю купити і читати.

КОШТА ЛЕМ 12 ДИНАРИ!

дворе, Ігора Перунські: Други катока на Фароновим дворе Мирон Матров.

Забава бара краснис прешла і привнесла прекрасні моралі і матеріальні хасен.

Наш ін азияк Івана Хориця, інчез ділелантіх красни пасій

Предсідателі: Клуба Стівеністер Гайдук, краснис привітав шинках присутніх і подякувал же ще у такім красам і величнім числі виїхані Надалі відкривав нашів діяків і шинкім ділелантім, котри вільно труду угоїли док тут красни біблійни фалат виучелі.

Представа болела попомандю і кечар, а започата зору напіу Хімну "Я Русин бул..." і "Ой не ходи Христу"..., котру отримава музички хор.

Ділеланті бара краснис свою ролі бавили, так же шинків ходи і женьк і в двері плачали, слухаючи тут прекрасні біблійські фалат, так же тут дзвін остане шинкім за ділого у жилим синіні.

На остатку напівкоз хор лисі "Воже послухай благаїн" і "А я люблю Петрушу" Зор тям бул сам програм логіши.

Д. Перунські.

Женідба.

(Комедія у двох дійох).

Написал М. Гоголь. Предложел М. Ковач.

А. Тих.: Но, я юнцем же би ми муж буд гляїца.

Текла: Твоя воля, мамочки. Ны сцеш єдного, вежай другого... На остатку, що таке страшне, жед дексен даус лінє? Ша ис цалик тказень в пияни: найде юе дзвін у тіжко, кед є в трасби.

А. Тих.: Но, а інше хто?

Текла: Знам інше єдного, але тот вам дем таки... Бог з'ойм, тоти буду юдши.

А. Тих.: Но, але хтори.

Текла: Та юсце ми ще ант бешедован о нім. Вон, модім, правда надворникою советник і ораси жа. Але го всі мож а места рушці, з хижі вицасну.

А. Тих.: Но, а інше хто? Ту маме лем пейціх, а ти гваряжа же су юнцем.

Текла: Та тебе юде то мало? Італе па, як ще параза розкуражела; а мало перей вій ще так зібка.

А. Пант.: Та во маже од віх, я тих твоїх дівчакох? Гоч их я тейсюх маш, едек тарговець, вредюк вікір як воли пінцік.

Текла: Боже іс. Арино, дворянка ще баркей почітує.

А. Пант.: Цо маж од того почітання? Італе, як а, Алексій Димитрович, кед ще у чистригінській шашці на сончикіх прокене...

Текла: А дворянин в апластінами кед ще а пім стретнє, поже: "Цо ти ренданту, виступ ми ще". Або: "Укляк ми рекдаму баршю". А тарговець за то: "Май ще пачи, батюшко" "Ноле, зней шапку". Ето, так жове дворянин.

А. Пант.: А тарговець, кед зосце та не да баршю; та остане дворянка голючкі толк я не буде мац цо обличні.

Текла: А дворянин фацне тарговець.

А. Пант.: А тарговець та прида на польшчину.

А. Пант.: А тарговець до губернатора!

Текла: А діорінікі... .

А. Пант.: Бретені, Среціш, дверіння. Губернатор якни од сенатора. Виноградине так з діорінію і дверіння слухи ще, ке покорю може шапку... (в дверях чус ще бретені). Як да хтоські дзвіни. Хто би лем чохі був?

Текла: А то поня!

А. Пант.: Хто воши?

Текла: Воши... дівдюк од ягодній.

А. Тих.: (айїїї) ух!

А. Пант.: Святи, помилуйце нас гришних. У хижі таки не щор. Лала що твої на столі я бега по хижі! Італе я парточ на столі, зопінінім брудні, (вола) дуняшка, дуняшка (Цувишкі уходи) дай до скорій часті парточ, (снагує парточ я бега по хижі).

А. Тих.: А.. піночко моя, цо маж робіц. Я малтом не облечена.

А. Пант.: Ах, мамочки моя, беж вскорей, облеч ще! (Мота ще по хижі, дуняшка прінципія парточ, я на дзві-

РУСКИ КЕРЕСТУР.

Накінече міністра будовльох др. Марка Кожула. 13 квітня 26. априля приїхав центральний наша "Просвіти" і нашого руского народу наш хан Руски Керестур рильку чесь. З аналогії 50-річчю Керестурого країнської юдіїв залоги напівнів нам вазал міністер за будовль др. Марко Кожуя.

Уж из 9 годин рано почали ще зберегли люді з місцем Національного Дому, да дочекаючи сонячного гостя. Приїхав к людям зос Торка, Конура, Вербасу, Кули і Червінським.

У варіантам Дома місця було виріхане за дочок. Читальня була краткіше ушорені, жесто я велика сала.

Преф'єдальну хижку було поставлена славолук зос написом: "Добро ханам". Над уходом до Національного Дому було написано надпис: "Вітчайце".

Цей Міністер приїхав на 11 годин. Народ, котрого було коло 2000 душ, дочекав зос громким "Живо!". При славолуку привітали зос краткій бешеду пана міністра ізмінник А. Планчик, а на уходу до Національного Дому головредіздатель видній залоги Петро Павларей.

У сали Нац. Дому однією з хор Руської Читальній державної труни.

По тим отримав пред видній залоги Віллі. Поляк привітувши бешеду.

Наглядає зос членік тей видній залоги у всійкій ескізіні (близько 70%) Русині, котри су вреди, бистри, роботи и часи, котри з жалюза занозили и наутрудуємо не стараю о своєму напредованію.

У звязи з тим привіз пан Полак краткій исторії руско-українського народу и його традиції станови и пропоручив пану Міністру і країнської влади, да ще стара тут добри и предни народу улюблена в у місцін го помагнуць, бо їми туту помоць зос подрочкам праїко заглукува.

Цей Міністер зос красним словами поясковав бешедику на привіту и підкреслив важність видніх залогах за землідістю.

Винноваті залоги на ювілею, як красних усіхах, и згадал ей и сї членом и паному нашому руско-українському народу и нашим соратникам з котрими у миру и любові живим симію добрі и щасті, а способно візити дасюком и потомком, що би в місці у щесні и напредовані мости во будуще слави таки красни успіхи у своїй національній и еко-

номічній праці и обесціл у місцін поже за- шому залогу зос своїй страси и зос страси країнської влади.

Це бешеди пана міністра привіти цілодобовою поштаком телеграмм Й. В. Края Петру II. Кільку Навігу, Немесиштву, Країнської Влади и Балту Дунайської Балковини.

По тим хор Р. Н. Ч-и под видством ди-ректора о. О. Тимка отпініза: "Слава, слава отамане..."

По зверненню прізвищох видніх ізмін Міністер пану церкви, у котрій опатри сини професора Дюрича, о. хотрих не похваливо виявил.

Уж було що пол другої години, когде гости зобрали на банкет у гостинці Міністра Павловича, на котрія учасники залоги були похваливо виявлені.

На банкету окрем гостях присутствували одборгії видній залоги, по днем заступніки підглагачівших сім'їв організацій у Р. Керестурі, заступніки залоги хижки и заступніки интересентів видній залоги зос супровідних салавах.

На банкету отримав привітну бешеду др. Матей Віллі таїник Просвіти. На першім месце поздравив панівлю любимого Владимира Й. В. Края Петра II. и цик країнської дом (присутній канці: Жданів) Потім наглашія, кельо ще ціли панів радув, же може у своїм руским зігреку, у мережу розвії и іменії Бачкій поздравив представника нашей країнської Влади, Міністра др. Марка Кожула. Привіз тегране наші економічні сіаме, зігрідали ще на чесні панів обставини до вільсодіючі, кед зос ще че відіз вільсодіючі, бо вінк не було вільсодіючі просвіту місців из наших країнським слову.

Приїхав юзак візитувавши панік Просвіти, нашік Коеоперативи, Водній залоги по вільсодіючі и роботи наших організацій по наших руско-українських залогах. Особого наглядає важність юнія 50-річчю видній залоги и ей юзак за економічні станови панів.

На конану польською панік Міністрина на труду, же привіл панівці юзак залоги.

По тим привіз бешеду пан панік залоги др. Данил Рап, сконом, котри привіз пану Міністру у мену земльодіючіх. Наглядає, що пан юзак ма польте уповане из Країнської Влади и ей роботу и наздака ще, же по

рох зос давої). Понагляд ци скорей, понімає: "добраї": (Думішка кричи з давої до давої.)
 А. Тих: Нинічко! Німа паніти не випійглаки.
 А. Павл: Ах, боже міністри не покар нас!
 Облич друге.
 Текла: (убегнув). А що ви не адзеце? Атафа Тихоновича, понаглядайце ще, якожко (чук давої) Ах ти! Відіши вон іще чека.
 А. Павл: Думішка, уведи го чуха и ловела му наїт прініка. (Думішка вісі кінки и отвора дверкі. Чую ще гласи: Дома су! Дома! Наїт ще вам пачи до хижки. (Панік любовати патра през дверку))
 А. Тих: (хрипче) Ух, але в тусти!
 Текла: Іде, іде! (пінки сценкою).

Ява 14.

Іван Павлович Ратота и Дуняшка.

Дуняшка: Почасайце ту дакус. (одхідзи).
 Ратота: Дакуси, почекац — почекам, як да не забавим: одалев сом ще за ми-

зуту зос департмана. Такой подума генерал: а дре ебенутор? Молоду панік гледац?... же би му не привізла млада... чекай, за голем інш раз опатрим описи (чита). "Мурома на два штоки, зос цехах (дешіга очі торе и очітра хижку) ест... (передуєз читан) "Флінгел два: флінгел на каменим фундаменту и флягель ідревиц...?" Но, древеси дакус траляки. "Флінгел, санки за два коїт ручней роботи цифровані, а веліким и малим таїхом". Може буц якаки, що ще на їхніх вожи? Старуха жи твердзі, же су першій хласі; добре поведаме, першій хласі: "Двацца патри страберні ложки". На остатку за дом звужни стрібберні ложки "Два скорости бунди, - лішково...". Гм! "Штири велькі верні и дна жалі" (значайно кавера уста, сцена самін) "пінейси пари гадабігих и шейси пари пітофініх сухіньох, доля коїні комуці, але... "Но, тоти шорники — дробенява! Копнуй, саласті". Тоти жай будас як воня зебе лашада. Але на концу шапіко ще то треба чум скорей презініц, що ест на ствари. Теграз, ще гвари, обесціл и дом и гіктоў, а кед ще оженія та — най-

чесніх часах, когде врежимоєме пре виєтнамську економіку япону, доживеме листин часи.

Вец отримавши залоги бешеди двоме нацио-госці Немци.

На конку пан Міністер зос красну бешеду похваливши усіншу роботу нашій видній залоги и похваливши відомість як членом 50-річній як єй історія. Виявл, же то сіна од найушореніших видніх залогах у нашій державі. Похваливши залогу, у котрій живи члени видній залоги, які су на вічній пароції. Заряддя видній залоги жителем панітє на-далу чинко добре и пісніше напредована.

Особено похваливши чини руско-українського народу, котриє єдні шіткіх славянських народів найбліжні Югославію. Похваливши вільку отпорності панів руско-українській племені у тутейшіх крайах у борбі за наше отримане и виражену свою радосць, як нас з більш упомін. Важивал нам, да пані руско-українського народу це скорей докази залогу будучиоць, бо уж бара велько працерна у борбі за свою пріободу.

Відів, же ще радув, кед чук, як ще країні розвиток у нашій просвітній праці на жаркінській бешеді и похваливши наші красни народни писи, котри Хор Чигалані співали на банкету,

По тим іще заинтересував пан Міністер присутніх за стінами видніх залогах у цілій державі, а вец ще отпініза и отпугов кільо 3 години по підадно.

На банкету пісні Хор Чигалані під-дудніце писні: "Ой на горі вагінечка" "Лударник", "Розумівайся ой та старий дубе", "Гей на горі", "Ой на горі пінанчечка", "При-лай же я кудасицю", "Краю рідній" и "За дом и Края".

Хор Чигалані бул того дня як на достойній відомості, що Міністер а и панік гости слухали писні зос вільку увагу и одобрення. При отпінізовані гварел пан Міністер діректору о. О. Тимкою: "Поздрави ми особено панівачах."

Ото зацінівши Міністра др. Марка Кожула істоки нашому народу у краснім спомену. У своїх бешедах указав зов, же добре позна нашо національне обставини и же ма любови и симпатії ти япону народу. Його слова даваю нам мот, да у будувце іще зос велику силу и вікертованіску робине за пану Президенту и залогарство, а зос тим и за овде здобро панів народи и панів отечества Югославії. Наїт жу за то будзе пісні благодіарікоць и пощення.

Учасник.

другі залоги и пернін (слуха давої). Ну вонкі бешеди да ще скорей отвори давери. Вузі класи: Дома! — Дома!

Ява 15.

Ратота и Анучкін.

Дуняшка: Извольце тады. Всінг доряя приду. (Виходзі). Анучкін пісні хлапчы Ратоты.

Ратота: Мойбо співочані!

Анучкін: Чи маж чесц а піном, красней дзінкі тего дома, бешедовац?

Ратота: Не, віяк и, зошнікін не в отеч.

Анучкін: Ах, пребачце, зребачце!

Ратота: (за себе) Фінансоміл того членка цоція ми ю не пачи. Чи вон не праціл до того дома прецо и я (гансію) Ви більші маце даекей роботи при тадыні тего дома?

Анучкін: Не, та доне... работы твойх членік, а зашол сом зос ініціація.

Ратота: (за бок) Єреші, бреші, зос ініціація! Женай іші, бітанта, сце! (Чуц брешічкі. Дуняшка бешеди прэз хижку гіморні давери. У предсебілю чуц тласк: Дома! — Дома!) (Далей будзе).

